

יעקב הקדוש, העדרים הקדושים, שאין מתחברים עם אחרים, פמו שנאמר בראשית ל' וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. ועל זה, לא תלכי ללקט בשרה אחר, לא תתראה במלכות בשדה אחר, לא תזוזה ללקט קשיה אחר, לא תזוזה במלכות אחרת. וגם לא מעוררי מזה, מבהרים הלו שלה, אל תזוזי מהכתרים שלום. ומזה לא תזוזי לעולמים. ומפניו לא תזוז מפניו מבעהך. לעולמים.

ובח תדקין עם גערתי (רות ב). ובביס המ שמוטה, ואחד מהם כהה", פמו שנאמר (תהלים קמה) וחסידיך יברכו"כה. וכלה תדקין, עם אלו המרכבות, העלמות שביבראו (שנבררו לו) להדק בלהן. מייד, וימד שיש שערים ווישת עלייה. נטל קו מידה האחד, ועשה מדרידה, וממד ששה אדרדים שראוים לה לה האחו ביחסו שליהם, ונמן לה אוצרות ומטנות, שהרי בלי אלו לא יכולה להפנס לעולם הבא.

זה שכתוב (רות ג) שיש השערים נתן לי כי אמר אל פבואי ריקם אל חמותך. שיש שעורים - אלו ששה אדרדים עליזונים שעוזלים הבא עומד עלייהם. עולם הבא שעורים, פמו שנאמר (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם. ווישת שאו שערים ראשיכם. עלייה, שם עליה להנוגה ולברך אותה. ועל זה היא בלה כלולה מכל ששת האדרדים (moshom kar באשר ראה אותה הדולם הבא, בכלל אלו ששת האדרדים אמרה היא).

יהו מפירך ברוך (רות ב). כי ברוריו זה שלמה, המליך שהשלום שלו. ועל זה, (מלבים-א בוחמלה שלמה ברוך). בשם הזה תהיה מברכת מכל ששת האדרדים החלゴ. ואז היא, העולם הבא, נומנת לה תוספת ברכות על אותו שיש לה. זה שכתוב (רות ב) ותוא ותתן לה את אשר הורתה משבעה. זו תוספת קדושים וברכות.

באחרני. כמה דעת אמר, (בראשית ל מ) ווישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. ועל דא, לא תלכי ללקט בשדה אחר, לא תתרא במלכו אוחרי וברתיכין אוחרני. וגם לא מעוררי מזה, מן אילין בתירין דילה, לא תזוזי לעולמים. ומזה לא תזוזי מבעליך. ומגיה לא תזוז מגיה לעולמים.

ובח תדקין עם גערתי, סגיאין שמהן איןון לה, ומד מנהון כ"ה. כמה דעת אמר, (תהלים קמה ז) וחסידיך יברכו"כה. ובח תדקין, עם אילין רתיכין עוילמתאן דאתבריאו (אתבריוו לה) לא תדבק בא בהי.

מיד, וימד שיש שעורים ווישת עלייה. נטל חד קו המידה, ועיביד משחתא, וממד שית טרין, דאיתחzon לה לאთחדא ביהוּדָא דילחו, ויהב לה נבזבזון ומתקנן. דהא בלא אלין, לא יכילת לאעלא לגבי עלמא דעתך.

הדא הוא דכתיב, שיש השערים האללה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך. שיש שעורים, אילין שית טרין עלאין דקיעמא עליהו עלמא דעתך, שעורים, כמה דעת אמר, (שם כד ז) שאו שערים ראשיכם. ווישת עלייה, שי עלה לאנרגא לה, ולברכא לה. ועל דא, היא בלה כלולה מכל שית טרין (ובנין כד כה חמת לה עלמא דעתך, בכל איןון שית סיירין אמרת אידי).

ידי מכירך ברוך, (מן ברורה. דא שלמה, מלך שלשלום שלו. ועל דא, (מ"א ב מה) ותפלך שלמה ברוך). בשם דא, תהא מתברכא מכל אילין שית סיירין. פдин, איהי עלמא דעתך, יהבת לה תוספת ברכאנ, על איןון דאית לה. הדא הוא דכתיב, ותוא ותתן לה את אשר הורתה משבעה. דא תוספת קדושן וברכאנ.

נותנת לה תוספת ברכות על אותו שיש לה. זה שכתוב (רות ב) ותוא ותתן לה את אשר הורתה משבעה. זו תוספת קדושים וברכות.